

jeg tidligere har sagt eller idetmindste antydet, at der er en overordentlig stor Forskjel med Hensyn til, paa hvad Maade et Lovforslag indkommer, og hvorledes en Bevilling søges.

Der er dog endnu et Punkt, om hvilket jeg sluttelig skal tillade mig at sige et Par Ord. Efter Finansministerens Anskuelse tilsigtes der ved denne Lov at faae en Norm, hvorved det bliver muligt overeensstemmende med hvert Aars Behov at opkræve det Manglende i Statens Indtægter, for at bringe Røgevægt mellem Statens Indtægter og dens Udgifter; det bliver altsaa — om jeg saa maa kalde det — en Afstemningsstat; man tager 1, 2 eller 3, jeg veed ikke hvormange, Procenter han har tænkt sig, af den hele Indtægt, der da skal bringe Balance mellem Indtægt og Udgift. Naar det f. Ex. viser sig, at der er 2 Millioners Understud, saa skal man i Finansloven opstille et Indkomsskatskrav, som svarede dertil; forudsat at Skatteindtægten i Landet var 100 Millioner, skal Skatten altsaa opkræves med 2 pCt. Men, er der nogen Skat, paa hvis Instabilitet, især efter den nye Opkrævningsmaade, man vil kunne gjøre sikker Regning, saa er det Indkomsskatten. 2 pCt. af al Indtægt er ikke det Samme eller kan i det Mindste være meget forskjelligt fra det ene Aar til det andet. Vi have seet, at man beregner Skatteindtægten her i Landet til at udgjøre omtrent 100 Millioner; det var det, man ventede at kunne sætte den til, dengang Forarbejderne til Loven foretoges; men i Virkeligheden ere Indtægterne kun 90,504,000 Rd., altsaa næsten 10 pCt. under den anslaaede Sum. Men hvad vil det sige at have en Afstemningsstat? — Jeg bruger dette Ord, fordi det udtrykker den Tanke, som ligger til Grund for denne Lovs Tilblivelse, nemlig at man ved en enkelt Skat vil bringe Røgevægt tilveie; ved at tage saa og saamange Procent, bringer man det til at stemme. Hvad vil det altsaa sige at have en Afstemningsstat, som ikke er sikker i 2 Henseender, deels fordi Burderingen af Indtægten fra det ene Aar til det andet kan være høist forskjellig, og deels fordi Indtægten, om ogsaa Burderingen er den samme og lige retfærdig, kan forandre sig fra det ene Aar til det andet? For igjen

at komme tilbage til, hvad jeg begyndte med, den engelske Indkomsskat, maa jeg bemærke, at dennes Brugbarhed og Anvendelighed ikke blot beroer paa, at man bestandig har fulgt den samme Regel, idetmindste i en længere Aarrække, men den beroer ogsaa paa, at man henvender sig til den enkelte Indtægtskilde og lader den hele Bæe om at kunne ramme den rene Indtægt som et Totum falde, idet man, idetmindste i de fleste Tilfælde, holder sig til 4 eller 5 Scheduler, som indeholde de forskjellige Besatningsnormer.

Jeg maa bede det ærede Thing undskylde, at jeg har været vidtløftigere, end jeg burde, men jeg ønskede at udtale mig over Indkomsskatten paa den Maade, som steet er, idet jeg, langtfra at være en principiel Modstander af Indkomsskatten, dog troer, at den bør anlægges med en høj Grad af Forsigtighed, at den bør indskrænke sig til et vist Aaremaal, som ikke maa være for langt, at den ikke maa bruges som Afstemningsstat, men som Suppleringsstat, og endelig, at man skal holde fast ved den Metode, man engang har indført, og søge at bøde paa dens Mangler istedetfor at prøve paa at gaae en anden Vej; thi det gaaer med Finansforetagender, som det gaaer saa ofte i Livet, at det franske Ordsprog: At det Bedste er en Fjende af det Gode, viser sig at have sin fulde Berettigelse.

Finansministeren: Der har under den hele hidtilværende Forhandling, skjøndt noget under Overfladen, bevæget sig et Spørgsmaal om den foreslaaede Skats Nødvendighed eller Ufølsomhed, og, skjøndt Ingen har benægtet, at den muligt kunde være nødvendig, har det dog været umiskjendeligt, at der var en Tvivl derom tilstede hos flere ærede Talere. Denne Tvivl er ikke blot hos det ærede 8de Kongevalgte Medlem (Andræ), men navnlig ogsaa hos den ærede Taler, der nys satte sig, og saavidt jeg husker, ogsaa hos et Par andre ærede Medlemmer, der havde Ordetigaar, kommen frem i den Form, at Skatten i ethvert Tilfælde var ubetimelig. Mine Herrer! Jeg tilstaaer, at jeg, hvad Nødvendigheden angaaer, hidtil har staaet i den Tro, at egentlig Ingen tvivlede om, at den virkelige Stilling var den,